

Nisan 2007
Sayı : 15

HaberVizyon

Fotoğraf: Gürkan Çolakoğlu
PharmaVision fotoğraf yarışması ikincisi

. ISPE Türkiye Şubesinin 4. Eğitim Toplantısı Gerçekleştirildi.

. BilgiVizyon/ Bilgi Güvenliği : Ufuk Agun

. ÇevreEM : Elif Uzun

. AYIN BÖLÜMÜ: Planlama

. İÇİMİZDEN BİRİ: Necmettin Ayan

. AYŞE SARISAYIN: Benim de Beyoğlum Var

. ABDURRAHMAN TEMELATMA: Toplum Güvenliği

. Excel Hocası : Tolga Özcan

Firmamızdan Haberler

2006 yılı Tavla Turnuvası sonuçlandı.

PharmaVision çalışanları arasında düzenlenen 2006 yılı Tavla Turnuvası 20 Kasım 2006-1 Şubat 2007 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

93 kişinin katıldığı turnuvada toplam 6 turda elemeler yapılmış ve Steril Solüsyonlar kısmında çalışan arkadaşımız Hikmet Ülküseven ile Genel Ambalaj kısmında çalışan arkadaşımız Şefik Çopur finale kalmışlardır.

Zorlu geçen bir karşılaşma sonunda oyunu 5-4 kazanan Hikmet Ülküseven 2006 yılının Tavla Şampiyonu olmuştur. İkinci olan Şefik Çopur ise Tavla Ustası ünvanını kazanmıştır.

16 Mart 2007 tarihinde düzenlenen bir tören ile Tavla Şampiyonu ve Tavla Ustası arkadaşlarımız ödülleri İnsan Kaynakları ve Endüstriyel İlişkiler Müdürü Fahrettin Kazak'dan almışlardır. Bizler de arkadaşlarımızın bu başarısını kutlar, yaşamları boyunca bol şanslar dileriz.

Ercan Tokses'in oğlu Emre yüzmede Türkiye Şampiyonasında aldığı derecelerle gurur kaynağımız oldu

Solüsyonlar kısım şefi Ercan Tokses'in oğlu Emre Tokses yüzmede Türkiye Şampiyonası'nda aldığı dereceler nedeniyle firmamız tarafından bir kol saati ile ödüllendirilmiştir.

28.03.1994 tarihinde doğan ve halen öğrenimine Hasan Ali Yücel İlköğretim okulunda devam eden Emre, yüzmeye yedi yaşında İstanbul Yüzme İhtisas Kulübü'nde başladı, 2006 yılında İYİK'den Galatasaray Spor Kulübü'ne transfer oldu. 23.12.2006 tarihinde yapılan Türkiye Bireysel yüzme şampiyonası ön elemelerinde, kurbağalama kategorisinde 50 metre birincilik, 100 ve 200 metre üçüncülük derecelerini aldıktan sonra, 17-18 Şubat 2007 tarihlerinde Ankara'da yapılan finallerde ise 50 metre üçüncülük, 100 metre birincilik ve 200 metre ikincilik dereceleriyle Türkiye şampiyonasında ilk 3 dereceye girmiştir.

Emre Tokses, 31 Mart-01 Nisan 2007 tarihlerinde, milli takım seçmelerinin yapılacağı Türkiye kulüplerarası kış kupası yüzme şampiyonası ön elemelerinde Galatasaray kulübü adına yarışacaktır. Milli takıma seçilebilmesi durumunda ise 21-22 Nisan 2007 tarihlerinde Belçika'da yapılacak olan "Bruxelles International Meeting" uluslararası yüzme yarışlarına katılacaktır.

Kendisini kutluyor, gerek spor, gerekse öğrenim hayatındaki başarılarının devamını diliyoruz.

Firmamızdan Haberler

ISPE TÜRKİYE ŞUBESİ'NİN 4. EĞİTİM TOPLANTISI 2 MART 2007 TARİHİNDE GERÇEKLEŞTİRİLDİ.

ISPE Türkiye Şubesi'nin 4. Eğitim Toplantısı, 2 Mart 2007 günü İstanbul Sanayi Odası'nda gerçekleştirildi. Uzun süren planlamalar, hazırlıklar ve endüstri içindeki üyelerimizle yaptığımız temaslara, geniş bir katılım sağlanmış oldu. Üniversitelerin, sağlık otoritelerinin, teslimatçı firmalar ve öğrencilerin de katılımı sonucu bu etkinlik 118 kişi ile gerçekleşti.

Etkinliğin ana konusu, 'Containment' idi ve John Nichols (Foster Wheeler), Connie Bird (Powder Systems), Richard Denk (Hecht Anlagenbau), Mike Davies (Extract Technologies), Oliver Nulty (Containment Service Providers), Massimo Golla (Pall)'nın herbiri 'Containment', tarifler, ekipman, ölçümler, filtre aplikasyonları, numune alma, tartım kabinleri gibi konularda ayrıca, vaka çalışmaları ve projeler konularında çok kıymetli bilgiler verdiler.

Soru-cevap seanslarında yapılan hararetli tartışmalar, endüstride her geçen gün daha etkin aktif maddelerin kullanıldığını ve bu gözönüne alındığında ürün, çalışan ve çevre korumasının gittikçe önem kazandığını vurguladı.

Dinleyiciler özellikle, çok kullanılan granülör veya akışkan yataklı kurutucu gibi proses ekipmanlarına uygulanan esnek 'Containment' çözümlerinden etkilendiler.

Dr. Ünsal Hekiman açılış konuşmasında ISPE üyeliğinin faydalarından bahsetti ve Türk ilaç endüstrisinin çalışanlarıyla beraber dünya ilaç endüstrisine ve güncel gelişmelere entegre olmanın önemini vurgularken derneğin temel amacının da bu olduğunu söyledi.

Daha sonra İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Günay Sarıyar ve İlaç Teknolojisi Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ahmet Araman fakültelerinde yeni başlayan İlaç Mühendisliği seçmeli dersinden bahsettiler. 'Containment' konuşmalarının ardından, Selim Seyhan ISPE Türkiye'nin PAT Yol Haritası'nı açıkladı.

Son konuşmayı yapan, Pertinence firmasından Bay Yann d'Aramon'du. Proses Analitik Teknolojileri alanında son gelişmeleri içeren bir konuşma yaptı.

Öğrenci katılımını teşvik etmek için, davetimiz olarak katılan 10 Eczacılık Fakültesi öğrencisi de, endüstri ortamı hakkında bilgi almak, burada çalışanlar ile tanışmak ve güncel teknik konular hakkında bilgi edinme fırsatını buldular.

Endüstriye hizmet amaçlı organize ettiğimiz ISPE Seminerleri yine ilginç konularla önümüzdeki dönemlerde devam edecektir.

BilgiVizyon: Bilgi Güvenliği

UFUK AGUN

Bildiğiniz gibi çalışmalarımızı firmamızın üretim ve yönetim konusundaki politikaları çerçevesinde sürdürmekteyiz. Üçlü Sorumluluk Politikası, Ürün Güvenliği Politikası bunlardan bazıları.

PharmaVision'un Ocak ayında kabul ettiği ve en üst düzeyde desteklediği yeni bir politikası var: Bilgi Güvenliği Politikası.

Bilginin gizliliği, bütünlüğü ve erişilebilirliğinin sağlanması bu politikanın bileşenleridir. Biz de sorumlusu olduğumuz ve kullandığımız bilgi varlıklarına bu politika çerçevesinde yaklaşmalıyız.

Kısaca hatırlarsak;

gizlilik: bilgiye sadece yetkisi olan kişilerin ulaşması

bütünlük: bilginin içeriğinin doğru, olması gerektiği gibi olması

erişilebilirlik: yetkisi olan kişinin ihtiyacı olduğunda bilgiye erişmesi

Bir kağıt doküman üzerinden örnek verirsek;

Nüfus kağıdımızda yer alan doğum yerimiz, anne-bana adımız, doğum tarihimiz gibi bilgileri herkesle paylaşmayız; **bu bilginin gizliliğidir**. Kimliğimizi ortadan ikiye yırtmayız; **bu bilginin bütünlüğüdür**. Kimliğimizi yanımızda taşırız ki, gerektiğinde kullanalım; **bu bilginin erişilebilirliğidir**.

PharmaVision'da bilginin güvenliğini hep birlikte sağlayacağız. Bunun için gereken en temel koşul bizlerin bilinçli olmasıdır. Bu konuda neler yapabilirsiniz? Elbette sorumlusu olduğumuz bilginin güvenliğini sağlamak durumundayız. Üretim içerisinde protokolü elimize aldığımız anda yükümlülüğümüz başlar, yırtarsak protokolün bütünlüğünü bozmuş oluruz, kaybedersek erişilebilirlik, içindeki bilgileri bilmemesi gereken birisine iletirsek gizlilik ilkelerini çiğnemiş oluruz.

Bilgi güvenliğini artıracak çözümler aklınıza geldiğinde bana veya kısım şefinize önerilerinizi iletmek, yapacağınız büyük katkılardan birisidir. Bu sayıdaki yazımı, yukarıda bahsettiğim Bilgi Güvenliği Politikamızı ekleyerek bitiriyorum.

PHARMAVISION BİLGİ GÜVENLİĞİ POLİTİKASI

Kuruluşumuzda, Fikri Mülkiyet Hakları ve TS ISO/IEC 27001 Bilgi Güvenliği Yönetim Sistemi Standardı'nın gereği olarak;

- Bilgi, önemli bir kuruluş varlığı olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle PharmaVision dahilinde bulunan bilgi varlıklarının bütünlüğü, gizliliği (yetkisiz erişimlere karşı korunması), muhafazası ve kullanılabilirliği kurallar çerçevesinde yürütülmektedir.
- Bilgi güvenliğinin tam olarak sağlanabilmesi için tüm çalışanlarımızın bilinç düzeyinin yükseltilmesine yönelik gerekli eğitimler verilmektedir.
- Bilgi güvenliğine yönelebilecek tehditlere karşı riskler belirlenerek, değerlendirilir ve uygun düzeltici/önleyici faaliyetler gerçekleştirilir. Risk yönetimi ile sistemin sürekliliği sağlanmaktadır.
- Belirli aralıklarla gerçekleştirilecek iç denetimlerle bilgi güvenliği yönetim sistemimiz sürekli gözden geçirilmektedir.

Kuruluşumuzda iş sürekliliğimizi korumak, tüm iş ortaklarımız ve müşterilerimizle ilişkilerimizde, bilgiyi yönetme sistemimizin doğruluğunu, güvenilirliğini sürdürmek amacıyla; bilgi güvenliği politikamızı tüm çalışanlarımızla paylaşacağımızı, düzenli olarak gözden geçireceğimizi, bilgi güvenliği yönetim sistemimizi, tüm çalışanlarımızın katılımı ile sürekli geliştireceğimizi taahhüt ederiz.

Geleceğe yaşanabilir bir dünya bırakmak ve çevre kirliliğinin önlenmesi için hem kurumsal, hem de bireysel olarak, çevre sorunlarına karşı daha duyarlı hareket etmek zorundayız.

Firma olarak bu bilinçle ISO 14001 Çevre Yönetim Sistemi kapsamında, tüm çalışma arkadaşlarımızın da katkısıyla çalışmalarımızı başarıyla yürütmekteyiz. Bu sorumluluk duygusuyla çevre korumaya ve bilinç geliştirmeye yönelik firma uygulamalarımız gerek duvar panolarımızda, gerekse dergimizin "Çevrem" bölümünde yer almaktadır.

İklim değişikliği, kuraklık, üç yanı denizle çevrili ülkemizde içme ve kullanma suyu miktarındaki azalma tehdidiyle karşılaşılması, bireysel olarak bizlere önemli görevler yüklemektedir. Bizler bu sorumluluk duygusuyla hareket etmediğimiz sürece pek de uzakta olmayan bir zaman dilimi içinde dünyayı ve ülkemizi zor günlerin beklediğini bilmek durumundayız. Yetkililer, gereken önlemler alınmadığı takdirde önümüzdeki 50 yıl içinde ülkemizde yaşanacak çölleşme tehlikesinin de altını çizmektedirler.

Çevreyle ilgili bazı tanımlar bir yap-bozun parçaları gibidir. Küresel ısınma, susuzluk, enerji tasarrufu, çevre kirliliği ve israf. Bu kavramlar birbiriyle çok yakın ilişki içindedir. Eğer geleceğe yaşanabilir bir dünya bırakmak istiyorsak, yap-bozun tüm parçalarını çevreyi koruyan etkinlikler ile birleştirmek üzere çaba göstermemiz gerekecektir. Örnek verilecek olur ise, tasarruflu ampuller kullanmak, evlerimizde çamaşır, bulaşık makinelerini tam dolmadan çalıştırmamak, tuvaletlerde sifonda kullanılan su miktarını azaltmak (örneğin sifonun içine dolu 1 lt pet şişe konulursa her sifon çekişte 1 lt az su akıtılmış olur), odadan çıkarken elektriği kapatmak, evde eşyaların yerleşimini enerji tasarrufuna dikkat ederek yerleştirmek vb... Bu örnekler daha da artırılabilir. Böylece, hem doğal kaynaklarımızdan tasarruf sağlamış, hem de israfın önüne geçmiş oluruz.

Eski bir kızılderi atasözü "**toprak insana değil, insan toprağa aittir**" der. Bu anlayışla hareket edelim ve bizden sonraki nesillere de yaşayabilecekleri bir dünya bırakalım.

- Bir büro elemanının yılda 81 kg yüksek vasıflı kağıdı çöpe attığını,
- Ülkemizde yılda yaklaşık bir milyon ton kağıtla gereksiz yazışma yapıldığını,
- İnsanların birbirine gönderdiği kağıtların % 44'ünün okunmadığını ve bir insan ömrünün 8 ayını gereksiz yazışma zarflarını açarak geçirdiğini,
- Bir kağıdın 5 kez yeniden kullanılabilceğini,
- 70 kg atık kağıdın bir ağaç kurtardığını,
- Atık kağıdın ağaç yerine kullanılmasıyla;
 - % 25-70 enerji tasarrufu
 - % 60 hava kirliliğinde azalma
 - % 40 su kirliliğinde azalma
 - % 60 su tasarrufu
 - % 40 çöp hacminde azalma sağlanabileceğini,
- Bir büyük kayın ağacının 72 kişinin günlük oksijen ihtiyacını karşıladığını,
- Bir cam şişenin doğada 1 milyon yılda, bir plastik şişenin denize 450 yılda kaybolduğunu, bir teneke kutunun 10-100 yıl, cıkletin 5 yıl, sigara filtresinin 20 yıl süreyle yok olmadığını,
- Yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz oksijenin % 70 ini denizlerin sağladığını,
- Dünyada her yıl 450 milyar m3 arıtılmamış ya da kısmen arıtılmış çöp, endüstriyel ve tarımsal atığın denize atıldığını, ve bu çöplerin her yıl 1 milyondan fazla deniz kuşunu öldürdüğünü,

biliyor muydunuz?

Ayın Bölümü: PLANLAMA

Planlama kısmı, firmamızın kuruluşundan bu yana düzenli olarak görevini sürdürmektedir. Firmamızın 2002 senesi sonu itibariyle tümüyle fason imalata geçişinin ardından, müşteri memnuniyetini en üst düzeyde tutmak üzere önemli bir rol üstlenen kısmımız, Necmettin Ayan'ın koordinasyonunda, Koray Alpaslan ve Can Sirman'dan oluşan 3 kişilik kadro ile faaliyetlerini sürdürmektedir. 31.03.2007 tarihinde askerlik görevi nedeniyle aramızdan ayrılacak olan Can Sirman yerine Olgun Kılıç göreve başlayacaktır.

Esas olarak, üretimin aksamadan yapılabilmesi için gerekli hammadde ve ambalaj malzemesi stoklarının yeterli seviyede bulundurulması; fabrika kapasitesi ve ekipmanın etkin şekilde kullanımının sağlanması ve müşterilerimizin istediği teslimat tarihlerine uyulması, Planlama kısmının amacı olarak özetlenebilir. Bunları sağlamak üzere; kısa ve uzun dönemli planların oluşturulmasından başlayarak, sürekli biçimde iş ortakları ile müşterek çalışma içinde olan kısmımız, bilgisayar destekli süreçler ve ilgili fabrika kısımlarının katılımı ile üretim programları oluşturmaktadır. Oluşturulan programların hassasiyetle takibi, müşterilerimizin olası değişiklik ve/veya ilave taleplerini dikkate alarak güncellenmesi ve bildirilen tarihlere uygun teslimatların gerçekleştirilmesi sayesinde, bugüne dek yüksek seviyede müşteri memnuniyeti sağlanabilmektedir.

Planlama kısmı, işinin doğası gereği fabrikamızda mevcut bir çok kısım ile güç birliği içindedir. İş süreçlerinin aksamadan yürümesi için sağlanan girdilerin yanı sıra, periyodik ve gerekli hallerde duruma özgü raporlama fonksiyonu ile de yönetim bilgi sistemi kapsamında önemli bir görev üstlenmiştir. Firmamızda, 1999 senesinden beri kullanılmakta olan SAP sisteminden büyük ölçüde faydalanılarak, istatistiksel analizler sürdürülmekte ve stratejik kararların alınmasında destek sağlanmaktadır.

Önümüzdeki dönem zarfında, küresel değişiklikleri ve ilaç sektörünün gittikçe artan beklentilerini dikkate alarak; Planlama kısmının iş akışını daha da hızlandıracak teknolojilerin entegrasyonu ve müşteri memnuniyetinin sürekliliği alanlarında çalışmalarımızı yoğunlaştıracğız.

İçimizden Biri: NECMETTİN AYAN

NECMETTİN AYAN

1.) Şirketimizde çalışmaya başladığınız ilk yıllardan bahsedebilir misiniz?

Türk Hoechst ile tanışmam üniversitede okuduğum 1980 ve 1981 yıllarının yaz stajları ile olmuştur. Okuldan mezun olduktan sonra 1983 yılının başında Kalite Kontrol Laboratuvarı'nda işe başladım. Aynı yılın ortalarında askere gittim. Askerden geldikten sonra 1985 yılının ocak ayında Ambalaj Kısmı'nda şef yardımcısı olarak çalışmaya başladım. Daha sonra sırasıyla Planlama Kısmı şef yardımcılığı, Solüsyon (o zamanlar Steril ve Oral Solüsyon kısımları beraberdi) ve Tartım Kısım şeflikleri yaptım. 1996 yılında tekrar Planlama kısmına döndüm.

2.) Şirketimizin başarılı geçmişinde ağırlığı olan en önemli etken nedir sizin fikrinizce?

Bugün firmamızda yoğun bir şekilde uygulanmakta olan rotasyonun ilk uygulandığı kişilerden biriyim. Değişik kısımlarda çalışmam, tüm üretim hakkında bilgi edinmemi sağladı. Çalıştığım kısımlar ve irtibatla olduğum diğer kısımlardan edindiğim tecrübeler bugün Planlama kısmında rahat bir şekilde çalışmamı sağlamaktadır.

Kendimden örnek verdiğim gibi, firmamızda genellikle dışarıdan yetişmiş eleman alınmayıp "Beyaz Sayfa" dediğimiz, yeni mezun olmuş ve iş tecrübesi olmayan arkadaşlarımızın rotasyon ile hangi kısımda daha verimli olabileceği tespit edilmekte ve çalıştığı kısım hakkında bilgi edinmesi, bu şekilde de şirket kültürü ile yetiştirilmesi sağlanmaktadır. Bugün firmamızdaki yöneticilerin tamamı yukarıdaki safhalardan geçmiştir. Bu sayede ilişkilerin gelişmesi daha kolay olmakta ve böylece başarı kendiliğinden gelmektedir.

3.) İşinizin zevkli ve zor yönleri nelerdir sizce ?

Planlama kısmında işler rutin değildir. Ne zaman, ne ile karşılaşacağınızı tahmin edemezsiniz. Her dakika değişik bir şey ile karşılaşabilirsiniz. Bu da yaptığımız işin zor, aynı zamanda da zevkli olmasına neden olmaktadır. Diğer zevkli yönleri ise gün içinde değişik kişilerle irtibatla olmanız, ileriye daha önceden görebilmenizdir. Zaman zaman anlık olarak karar vermeniz ve bu kararınızı uygulamanız gerekebilmektedir. Verdiğiniz kararın sonunda elde ettiğiniz olumlu neticeler ayrı bir zevk vermektedir.

4.) İş hayatında yeni yol almaya başlayan arkadaşlarımıza önereceğiniz neler olabilir?

İş hayatına yeni başlayan arkadaşlarıma

- Öncelikle sabırlı olmalarını, olaylar karşısında mümkün olduğu kadar sakin davranmalarını ve düşünmeden hareket etmemelerini, düşünürken olaylara geniş açıdan bakmalarını, yapacakları işin neleri etkileyebileceğini, yapmayı düşündüğü iyi şeylerin farkında olmadan bazı kötü sonuçlarda doğurabileceğini bilip, bunları önceden göz önüne almalarını,
- Yaptıkları işi severek ve benimseyerek yapmalarını, yaptığı işten zevk almıyorlarsa geç kalmadan o işten vazgeçip sevdikleri bir işi yapmalarını,
- Arkadaşlarının ve amirlerinin yaptığı iyi veya kötü şeyleri tahlil edip hepsinden kendilerine bir ders çıkarmalarını ve gördüğü iyi uygulamaları kendilerine göre yorumlayıp geliştirmelerini,
- Yaptıkları işten öncelikle kendilerinin tatmin olmalarını öneririm.

5.) Şimdiki hayat deneyiminizle yeniden 18 yaşınıza dönmeniz için bir hak daha verilseydi neler yapardınız?

Öncelikle yabancı dilimi ve bilgisayar kullanımını geliştirmeye çalışırdım. Belli bir yaştan sonra yabancı dilini ve bilgisayar kullanımını geliştirmek zor oluyor.

Ayşe Sarısayın: Benim de Beyoğlum Var

AYŞE SARISAYIN

*kallavi sokağı'nda güvercinler
benim karanlık istanbul'um
bir esnaf kahvesine oturdum
belma sebil ya geçti ya geçer
rüzgarını içime doldururum*

Atilla İlhan

HaberVizyon'un Ekim 2006 sayısında 'Benim Beyoğlum' yazısını okuduğum anda karar vermiştim kendi Beyoğlumu yazmaya. Sonrasında başkalarının da katılacağını, böylece farklı gözlerden bir Beyoğlu dizisi oluşabileceğini de düşünmüştüm, ama fırsat olmadı bir türlü. O yazıyı okuduğumdan beri ne zaman Beyoğlu'na gitsem, zamanın ötesine bir yolculuk yapar gibi hissediyorum kendimi. İstiklal Caddesi'nin sürekli değişen taşlarının üzerinde değil de, geçmişte dolaşıyorum adeta.

Beyoğlu'na ilk kez kaç yaşında gittiğimi bilmiyorum. Anımsadığım ilk görüntü Taksim meydanında yoğun bir kalabalık. Meydan ışıktandırılmış, gece olmalı. Birinin elini tutmuşum sıkı sıkı (annem, halam, hangisi?), rengarenk ışıkların altından dökülen suları izliyorum hayranlıkla... Cumhuriyet Bayramı kutlaması olabilir mi?

Hemen ardından bir oyuncakçı dükkanının vitrini. Başka bir gün olmalı, gündüz çünkü. Yine sıkıca tuttuğum bir el, bu kez annemin. Japon Mağazası, altmışlı yılların başlarında İstiklal Caddesi'ndeki tek oyuncakçıydı galiba. Ya da benim bildiğim tek oyuncakçı. Genellikle vitrinine bakılan, çok seyrek, ancak yılda bir kez, belki yılbaşında içine girilen ve "sevdiysen bunu alabiliriz" denilen bir oyuncakın satın alındığı bir hayal ülkesiydi Japon Mağazası. Yalnızca birkaç dakikalığına görülen oyuncaklar eve götürülemese de, hayalleri uzayıp giden sıkıcı günlere eşlik ederdi aylar boyunca.

Bir başka silik görüntü ise Tünel. Karanlığın içindeki yolculuk biraz korkulu, ama müthiş gizemli, olağanüstü bir serüven! Ne yazık ki çok kısa... Çıkışta karşılaştığımız dilenci kadın, beyaza yakın gri gözleriyle boşluğa baktığı için mi yer etmiş belleğimde? Yanında benim yaşlarımda, kir pas içinde bir kız çocuğu, önüne serdiği mendilin üzerinde pembe, mavi, yeşil simli saç tokaları. Annem hızla elimden çekiyor, pembe tokalardan almayacağını belirtmek istercesine. Bu kez aklım, kör dilenci kadının grimsi gözlerinde oysa, tokalarda değil!

Pazar sabahı, karanlık ve soğuk bir salon. Erken saatlerde, çocuklar için özel bir seans: *Ayşecik Fakir Prenses*. Öyle çok ağlıyordum ki, annem pişman oluyor getirdiğine. Sonrasında Pazar sinemalarını Walt Disney filmleri daha çok. Ayda en fazla bir kez geline sinemalardan kalan renkleri, sesleri, birbirine karışan görüntüleri anımsamaya çalışarak, kendimi hangi prensesin yerine koymam gerektiğini düşünerek ve bir türlü karar veremeyerek geçirdiğim öteki günler, hep çok uzun... Annemin "Yavrum, perişan oldu ağlamaktan, götürmem artık böyle acıklı filmlere" dediği *Fakir Prenses*'in, Mark Twain'in *Çalınan Taç* romanından uyarılma olduğunu öğrenmem ve romanı defalarca okuyuşum ise, birkaç yıl sonra ancak.

Okul öncesi Beyoğlumun unutulmazlarından biri de, rugan ayakkabılar. Yılda bir kez, ille de bayram öncesi alınan rugan, genellikle üstten atkılı, bazen üzeri parlak taşlı. Galatasaray'daki Gutan mağazasında (adını doğru mu anımsıyorum?) gözüm hep kırmızılarda, ama "siyah daha kullanışlı". Yine de bir keresinde kırmızı ayakkabı aldırılmayı başarıyorum, her nasılsa tutan inadımın sonucunda. Zafer benim! Hele dönüşte, bayramda gelecek konuklar için Hacıbekir'den alınan akide şekerinin yanısıra bana da Beyoğlu çikolatası alınmışsa...

İlkokul yıllarımla birlikte, Beyoğlu'yla ilişkimde bir kesinti var sanki. Ya da ilkçocukluğun tüm 'ilk'leri yaşandığından, bir sonraki dönem başlayana dek olanları kaydetmemiş belleğim. İlkokul son sınıfta ilişki yeniden başlıyor. Henüz tek başıma sinemaya gidecek kadar büyümemişim, ama büyüklerin gittiği bazı filmleri ve tiyatroları izleyebilecek yaştayım. Ablam, anneannemin deyişle 'yetişkin kız' artık, Cumartesi günleri arkadaşlarıyla sinemaya gitme izni var. Biz de annemle, görmemde sakınca olup olmadığı önceden araştırılmış filmleri izliyoruz Beyoğlu sinemalarında. En çok da Emek ve Yeni Melek. Önce Atlantik'te döner ve ayran (dönerli sandviçi daha çok sevmeme rağmen, 'içine azıcık et konduğu' gerekçesiyle porsiyon olmak zorunda..), ardından sinema, genellikle 14.30 matinelere, aralarda alınan *Alaskaaa Frigooooo Buzzzz*'lerle tatlanan büyüdü dünyalar... Annemin araştırmalarında çok seyrek olarak yanıldığı filmlerde hayranlıklarını hâlâ gözlerimin önünde. Bu filmlerden biri, tek bir sahnesini anımsadığım *Anjelik* pek sorun değil de, öteki *Gündüz Güzeli*! Gerçi ben en saf duygularıyla Catherine Deneuve'ün güzelliğine kapılıp gitmişim, ancak yıllar sonra yeniden izlediğimde anlıyorum annemin telaşını. O yılların on bir, on iki yaş çocuklarının, gerçekten de yalnızca çocuk olduklarını da...

Beyoğlu'ndan kalan tiyatrolar da var, hem de oyunları, oyuncularıyla oldukça net anımsadığım. Bazen Cumartesi öğleden sonraları, bazen akşamları. Kiminde babam ve ablam da var, hep birlikteyiz. *Palto, Bir Delinin Hatıra Defteri, Tatlı Kaçık, Pazar Gezintisi, Durdurun Dünyayı İnecek Var, Ayak Bacak Fabrikası, Kötü Tohum, Keşanlı Ali Destanı, Yaygara 70...* AKM'nin açılışı (o zamanki adı farklı olmalı...), *My Fair Lady, Damdaki Kemancı, Cadı Kazanı...* Biz izledikten birkaç hafta sonra bu oyun sırasında çıkan yangın, binayla birlikte 'içimizin de yanması'... O yıllarda, sürekli bir tiyatro şenliği Beyoğlu.

Ortaokula başlamamla birlikte Beyoğlu tümenden girdi hayatıma. Okulum Tünel'deydi çünkü, şimdi Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi olan eski Beyoğlu Evlendirme Dairesi'nin hemen aşağısında. Sekiz yıl boyunca o yokuştan inip çıkarken ya da Maçka-Tünel otobüsünde hep aynı yüzleri görürken, Beyoğlu'nu artık pek de hissetmeden yaşamaya başlamıştım farkında olmadan. Lise yıllarımda dönüşte Taksim'e dek yürümek, bazen kaçamak yapıp bir yerlere takılmak, Çiçek Pasajı'yla, kağıtta kokoreç ve birayla tanışmak, yollarda şamata yapmak, günlük hayatın içindeki sıradan olaylardı. Şimdi dönüp baktığımda ise, özlemle anımsadığım Beyoğlumun vazgeçilmez parçaları... Seçenekler çoğalmıştı zaman içinde, yalnızca Atlantik yoktu artık, ille de Emek sinemasının girişinde açılan, ilk hamburgerimizi yediğimiz Pampam'a gitmek zorunda da değildik. Taksim'deki Kristal Büfe'nin bol baharatlı hamburgerlerini atıştırıp yeniden Beyoğlu'na dönmek, zamana karşı yarışların henüz başlamadığı o yıllarda çok kolaydı. Konuşacaklarımız, daha çok da güleceklerimiz öylesine çoktu ki, sinema çıkışlarında Emek sinemasının sokağındaki Bab Kafeterya'ya gidiyor, belki de ilk kez gördüğümüz plak otomatında art arda seçtiğimiz plakları dinleyerek harçlıklarımızı tüketmeyi ve eve geç kalmayı göze alıyorduk. Bazen umutsuzluktan söz etsek de, çok genç ve çok umutluyduk.

Lisenin bitmesiyle yeni bir dönem başlarken, Beyoğlu'yla ilişkim de farklılaştı. Günlük hayatımın içinde yeri yoktu artık, üniversiteden ve değişen önceliklerden fırsat buldukça ancak sinemaya gitmek için uğranılan, hızlı değişimine kesinlikle ayak uyduramadığım, neredeyse yabancıladığım bir yere dönüşmüştü kısa sürede. Sinemalar 'Benim Sinemalarım' değildi, seks filmleri furçasına direnenlerin sayısı giderek azalıyordu. Tepebaşı'ndaki Tünyap Kitap Fuarları dışında, yılda birkaç kez gittiğim bir semt olmuştu Beyoğlu.

Beyoğlu'na yeniden dönüşüm, doksanların ikinci yarısında olmalı. Bu kez asla ayrılmamak üzere... Artık hayatımdaki dönemlere uzaktan ya da yakından, ama her zaman tanıklık ettiğinin ve edeceğinin farkında olarak, aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyerek... Her gidişimde bir başka sokağını keşfederek, hep önünden geçtiğim bir binanın pencerelerindeki işlemlerin şimdiye dek nasıl da farkına varmadığıma şaşırarak, çok eski, ağır bir kapının önünde durup onu hayranlıkla izleyerek, kitapçıları dolaşarak, Beyoğlu için yazılan romanları, öyküleri, şiirleri anımsayarak, kimibilir kaç yıllık tarihinde hangi hikayelerin mekân olduğunu düşünerek, 'edebiyat-mekân' ilişkisini sorgulayarak, Belma Sebil'e "seni ben kallavi sokağı'nda gördüm / sen beni görmedin görmedin / kapıları çaldım adını sordum / söylemediler öğrenemedim" diye seslenen Atilla İlhan'ı anarak... Biliyorum, ayrılmamız olanaksız artık!

'Benim Beyoğlum' yazısını şöyle bitiriyor sevgili Ebru Öner: "Yanımızdan birbirini kovalayarak ve bize çarparak geçen çocuklardan biri diğerine 'edebiyat yapma oğlum' diyor. Gülüyorum kızgınlığıma rağmen. Sonra ayakkabım caddenin yeni döşenen oynak taşlarından birinin içine giriyor. İçimi belli belirsiz bir endişe kaplıyor. Tam aksine, edebiyat yapılmalı tüm uğraşların yanında, diye geçiyor içimden. Sırf, bizden sonrakiler de saklı ruhları bulsunlar, kendi Beyoğlu'larını yaratsınlar diye. Büyüsü hiç bozulmasın, içten içe değişip başka bir şey olmasın diye. Çünkü aslına bakarsanız her şeyden öte, geleceğimiz Beyoğlu."

Demek istediğim de böyle bir şey galiba. Biliyorum, Beyoğlu üzerine yazılmış onca güzellikten sonra önemi yok, pek çok şeyi yanlış anımsıyor da olabilirim, ama benim de Beyoğlum var...

Türkçe Sözlük

A. Temelatma: Toplum Güvenliği

A. TEMELATMA

TOPLUM GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASINDA BİREYİN ROLÜ VE ÖDEVLERİ

Kuşkusuz insanoğlunun en öncelikli ve en önemli gereksinimi güvenlidir. Etkili ve sürekli bir güvenlik ortamının bulunmadığı yerlerde insanların bırakın başarılı ve verimli bir iş görmelerini orada yaşamayı dahi düşünmeyerek başka diyarlara göçtüklerini tarihten bilmekte ve günümüzde görmekteyiz.

Vatandaşın güvenliğinin sağlanması devletin en önemli ve öncelikli görevidir. Bununla beraber, dünyanın en donanımlı, en eğitilmiş ve sayıca en geniş kadrolarına sahip polis teşkilatı kurulsun bile, eğer bireylerin polise yardım ve desteği sağlanmamışsa vatandaşın iyi korunması olanaklı değildir. Herkes vergilerini tam olarak vererek, seçimlerde oylarını sorumluluk duygusu ile ve bilinçli bir şekilde kullanarak vatandaşlık görevlerini yerine getirirse ve buna karşılık güvenliğinin sağlanmasını devletten beklemek hakkına sahip olsa dahi yine de suçluların caydırılmasında ve suçların önlenmesinde bireylere düşen basit sorumlulukları göz ardı edemeyiz.

"Toplum Destekli Güvenlik Hizmeti" adı verilen kolluk kuvvetleri çalışmalarına doğru davranışlarla katkıda bulunmak ödevimiz olmalı ve aşağıda sayılan basit sorumlulukları yerine getirmeliyiz.

- ♦ Adamsendecilik yapmamalıyız. Güvenlik bakımından tehlikeli durumları veya kuşkulu kişileri kolluk kuvvetlerine gecikmeksizin bildirmeli. Polis imdat 155, jandarma imdat 156, trafik 154, itfaiye 110 özel servis numaralarını ezbere bilmeli, yerel polis merkezinin veya jandarma karakolunun telefon numarasını kolay ulaşılabilecek yerlere yazmalıyız.
- ♦ Konutlarda, otolarda, çarşı ve pazarda alınması gerekli basit fakat etkili önlemleri ihmal etmemeliyiz. Bu konuda Emniyet Genel Müdürlüğü'nün (www.egm.gov.tr) web sayfasında çok yararlı tavsiyeler yer almaktadır. Gelecek sayıdan itibaren bu tavsiyeleri özetleyerek sizlere sunacağız.
- ♦ Başta çocuklarımız olmak üzere aile bireylerini, komşularımızı, apartman yöneticilerimizi, kapıcılarımızı ve dostlarımızı güvenlik önlemleri konusunda bilinçlendirmeli ve gerektiğinde uyarmalıyız.
- ♦ Karşılaştığımız güvenlik uygulamalarında yapılan işlemlerin kendimizin ve toplumun güvenliği için olduğu bilinci ile kolluk kuvvetlerine yardımcı olmalı, onları teşvik ederek cesaretlendirmeli ve güler yüz göstermeliyiz.
- ♦ Polisiye bir olaya karıştığımızda tanıklık yapmaktan kaçınmamalıyız.
- ♦ 5188 Sayılı "Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun"un 23. Maddesi; "Özel güvenlik görevlileri Türk Ceza Kanununun uygulanmasında memur sayılır. Bunlara karşı görevleri sebebiyle suç işleyenler **Devlet memurları aleyhine suç işlemiş gibi cezalandırılır.**" hükmünü koymuştur. Yasa, bu madde ile özel güvenlik görevlilerine polis ve jandarmaya eşit bir statü vermiş olmaktadır. O nedenle özel güvenlik görevlilerinin güvenlik hizmetlerine ilişkin istemlerine uymalı, olası anlaşmazlıklarda onlarla tartışmaksızın hakkımızı sorumlu güvenlik amirlerine başvurarak aramalıyız.

Bu genel sorumluluklarımızdan ayrı olarak iş yerimizde güvenliğin sağlanmasında da bazı sorumluluklarımızın bulunduğunu bilmek gerekir. Bunların başlıcalarını şöyle sayabiliriz:

- 1-İş yerine giriş ve çıkışlarda uygulanmakta olan güvenlik kurallarına riayet etmeliyiz.
- 2-Şirket mallarını kendi malımız gibi sahiplenmeli ve korunmasında güvenliğe yardımcı olmalıyız.
- 3-Kilitleme ve mühürleme kurallarını doğru uygulamalı, bu konuda hata yapmamalıyız.
- 4-Şirket içinde trafik kural ve kısıtlamaları ile otopark prosedürlerine uymalıyız.
- 5-Ziyaretçi prosedürlerini doğru ve tam uygulamalı, ziyaretçilerin veya iş gereği şirket içinde bulunan yabancı kişilerin kuşku doğuran veya suç teşkil eden davranışlarını derhal güvenlik görevlilerine bildirmeliyiz.
- 6-Tanınmayan, niçin orada bulunduğu açıklanamayan, sahipsiz veya durumu bakımından kuşkulu bir nesne ile karşılaşılırsa ellemeyen ve yerini değiştirmeden derhal güvenlik görevlilerine bildirmeliyiz.
- 7-Acil veya olağanüstü durumlarda güvenlik görevlilerinin uyarı ve yönlendirmelerine uymalıyız.

AJANDA

Tiyatro....Sergi.....Konser.....Fuar....Festival....

26. ULUSLARARASI İSTANBUL FİLM FESTİVALİ 31 Mart - 15 Nisan 2007

İstanbul Kültür Sanat Vakfı tarafından AKBANK sponsorluğunda gerçekleştirdiği 26. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nin açılışı Ferzan Özpetek'in merakla beklenen son filmi "Bir Ömür Yetmez" (Saturno Contro) ile, kapanışı ise bir diğer dünyaca tanınmış yönetmen yönetmen Steven Soderbergh'in "The Good German" filmiyle yapılacaktır.

İtalya'nın en ünlü oyuncularından Margherita Buy, Stefano Accorsi ve Pierfrancesco Favino'nun yanı sıra yönetmenin vazgeçilmez oyuncusu Serra Yılmaz'ın da rol aldığı Saturno Contro'nun Türkiye'deki ilk gösterimi 26. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nin 30 Mart Cuma akşamki Açılış Töreni'nde gerçekleşecek. Böylece, Festival 26 yıllık tarihinde ilk kez bir Türk yönetmenin filmiyle açılmış olacak.

Festivalin merakla beklenen bölümlerinden biri de NTV belgesel kuşağı. "ABD John Lennon'a Karşı", "Daima", "Bu Filme Henüz Yaş Sınırlaması Getirilmedi", "Frank Gehry'nin Çizimleri", "American Hardcore" ve "Şeker Perde" adlı belgeseller festival kapsamında izleyiciyle buluşacak.

MAGNUM FOTOĞRAFLARI TÜRKİYE'DE 17 Şubat – 20 Mayıs 2007

İstanbul Modern Sanat Müzesi, üçüncü uluslararası sergisinde, dünyanın en önemli fotoğraf ajanslarından Magnum Photos'un Türkiye ile ilgili fotoğraflarını ilk kez bir araya getirerek kapsamlı biçimde sergiliyor. "Magnum Fotoğrafları ile Türkiye" sergisinde, Magnum Photos'un 16 usta fotoğrafçısının ülkemize çeşitli açılardan bakan çalışmalarının yanı sıra 60. yılını kutlayan Magnum Photos'un koleksiyonundan geniş bir seçki ve yayınlar da yer alıyor. 17 Şubat 2007'de açılacak olan sergi 20 Mayıs 2007'de sona erecek.

Robert Capa gibi fotoğraf sanatının efsane isimlerini de barındıran ve dünya çapında tanınmış fotoğrafçıların seçme yapıtlarını bir araya getiren serginin eş küratörlüğünü Engin Özendes ve Diane Dufour üstleniyor.

"Magnum Fotoğrafları ile Türkiye" sergisinin sergi sponsorluklarını Abdi İbrahim İlaç, Bilim İlaç, Fortis ve Samsung üstleniyorlar. Sergi destekçileri arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Digitürk, Tepta Aydınlatma, Point Hotel, Amerikan Başkonsolosluğu, Fransız Kültür Merkezi ve İtalyan Kültür Merkezi bulunuyor.

FUARLAR

FARMAVİZYON: Eczacılık Fuarı Eczane Bilgi Platformu

İMOYA: 2.İstanbul Mobilya Yan Sanayii Fuarı

IPLİK FUARI: 5. Uluslararası İplik Fuarı

MobTeks 2007: İstanbul Döşeme Endüstrisi Fuarı

13 - 15 Nisan 2007 YER: CNR-İSTANBUL

19 - 24 Nisan 2007 YER: CNR-İSTANBUL

12 - 16 Mayıs 2007 YER: TÜYAP-İSTANBUL

12 - 16 Mayıs 2007 YER: TÜYAP-İSTANBUL